

تحلیل محتوای کمی و کیفی صحابه‌ها و پیام‌های امام خمینی(ره) براساس صحیفه امام

دکتر یحیی فوزی

عضو هیئت علمی پژوهشکده امام خمینی(ره) و انقلاب اسلامی

yahyafozi@yahoo.com

فاطمه قربانی

دانشجوی دکتری مطالعات سیاسی انقلاب اسلامی دانشگاه شاهد

Mosafer.fghp@gmail.com

چکیده

صحابه‌ها، گفتگوها و پیام‌های امام خمینی (س) که در ۲۱ جلد در مجموعه‌ای با عنوان صحیفه امام منتشر شده است، بخش مهمی از محتوای این مجموعه را تشکیل می‌دهند. در واقع، عمدۀ مطالب و مبانی فکری و سیاسی امام(ره) که در جریان پیروزی انقلاب اسلامی تاثیرگذار بود از طریق صحابه‌ها به طور کلی با رسانه‌های خارجی و خبرگزاری‌هایی بود که به گوش مردم حقیقت طلب ایران و سایر جهانیان می‌رسید. بخش عمدۀ ای از تحولات خارجی و مسائل سیاسی داخلی نیز در قالب پیام از طرف امام (ره) راهنمای عمل در تعیین سیاست‌های کلی نظام بود. پژوهش پیش رو با استفاده از روش تحلیل محتوای کمی و کیفی به بررسی محورهای عمدۀ و مورد تاکید حضرت امام در صحابه‌ها و پیام‌های ایشان می‌پردازد.

کلید واژگان: امام خمینی(ره)، صحیفه، صحابه و گفتگو، پیام‌ها، تحلیل محتوا.

مقدمه

پیام های سیاسی و دینی بخشی از مهمترین آثار مکتوب امام خمینی(ره) هستند که در صحیفه امام گردآوری شده و در سیر تاریخی خود منتشر گردیده اند. صدور و انتشار این پیامها در واقع اصلی ترین محور ارتباط بی واسطه حضرت امام با مردم و پیروان ایشان است. از رهگذر همین پیام ها موج خیزش علیه رژیم شاهنشاهی در جریان لایحه انجمان های ایالتی و ولایتی و موج قیام ۱۵ خرداد در سال ۱۳۴۲ آغاز شد و در تمام دوران مبارزات ملت ایران، این پیام ها و اعلامیه های امام بود که آیین قیام و مبانی فکری و سیاسی انقلاب، اولویت ها، شعارها و رویکردهای آن را در هر مرحله از مراحل دشوار انقلاب تعیین می نمود. از طرفی دیگر، آنچه که در عصر ارتباطات در عرصه سیاسی تجلی بیشتری می یابد، انجام مصاحبه هایی با رسانه های گروهی از سوی رهبران فکری و سیاسی و تبیین موضع و دیدگاه ها و رفع شباهت و ابهامات از طریق پرسش به خبرنگاران یکی از ابزارهای موثر در ایجاد ارتباط و جهت دهنده افکار عمومی است. امام خمینی (س) با آگاهی از اهمیت این پدیده به محض رفع محدودیت ها، اصحاب جراید و خبرگزاری ها را به حضور می پذیرفت. لازم به توضیح است که، پیام ها و مصاحبه های حضرت امام (ره) بخش مهمی از آثار سیاسی ایشان را تشکیل می دهند که در این مجال با استفاده از روش تحلیل محتوا کمی و کیفی و با تکیه بر صحیفه امام به بررسی و تحلیل محتوای این دو بخش از این کتاب ارزشمند پرداخته می شود.

بنابراین، هدف از این پژوهش، بررسی کمی و کیفی مصاحبه ها و پیام های امام با محوریت کتاب صحیفه امام و استفاده از روش تحلیل محتوا است. این پژوهش در پی آن است تا به اطلاعاتی جامع به صورت آماری و کمی و هم به صورت محتوابی و کیفی از بیانات امام در قالب های بیان شده، دست یابد. بدین منظور دو سوال اصلی برای این پژوهش مطرح می شود: مهم ترین محورهای مصاحبه های امام با رسانه های خارجی و داخلی کدامند؟ مهم ترین موارد مطرح شده در پیام های امام کدامند؟ فراوانی مربوط به هر کدام از محورها در مصاحبه ها و پیام ها چگونه است؟ این پژوهش با بررسی محتوا کتاب ارزشمند صحیفه امام به محورهای سیاسی موجود در کلام امام می پردازد. محورهای سیاسی برای هر کدام از این دو در قسمت مربوطه تشریح می گردد.

روش پژوهش

تحلیل محتوا از روش های مرسوم، برای مطالعه دقیق و نظام مند انواع متون، بویژه متون رسانه ای است و در تمام شاخه های علوم اجتماعی کاربرد دارد. اگر بیرون کشیدن محتوای یک متن نوعی گردآوری داده ها در نظر گرفته شود، تحلیل محتوای آن در زمرة روش های گردآوری اطلاعات نیز به شمار می رود و تنها روشی برای تحلیل متون و اسناد موجود پنداشته نمی شود. منظور از محتوا انواع واحدهای انتقال پیام، اعم از واژه ها، معانی، نمادها و تصاویری است که در یک متن یافت می شود. متن نیز به معنای هرگونه نوشته، گفتار یا تصویری است که به عنوان وسیله ای برای ارتباط گیری به کار می رود. بنابراین، متون گوناگون ممکن است نوشتاری، دیداری و شنیداری یا آمیزه ای از آن ها باشند. منابعی که برای تحلیل محتوا به کار می روند عبارتند از: انواع متون چاپی، دست نوشته ها، تصاویر، فیلم ها، نوارهای مکالمه یا سخنرانی و نظایر آن ها. رسم بر آن است که انواع گوناگون متون نخست به شکل نوشتاری تبدیل و سپس تحلیل محتوا شوند. بنابراین، متن مصاحبه ها یا سخنرانی ها نخست روی کاغذ نوشته و سپس تحلیل محتوا می شوند. (سیدامامی ۱۳۹۰: ۳۷۷).

تعاریف روش تحلیل محتوا به مرور زمان با توسعه فنون و به کارگیری ابزار موجود برای مطالعه مسائل جدید و مطالب گوناگون دچار تغییر شده است. کاپلان می گوید: روش تحلیل محتوا، معناشناسی آماری مباحث سیاسی است. «براین» در تعریف از تحلیل محتوا می گوید:

تحلیل محتوا مرحله ای از جمع آوری اطلاعات است که در آن محتوای ارتباطات از طریق بکارگیری عمقی و منظم قواعد مقوله بندی به اطلاعاتی که می توانند خلاصه یا با هم مقایسه شوند، تغییر شکل می یابد. (ساروخانی ۱۳۸۷)

در تحلیل محتوا، داده هایی که به شکل متن یا مجموعه ای از پیام ها وجود دارد و برای مثال در قالب کلمه ها و جمله ها بیان شده است. با شمارش نظام مند به برخی کمیت ها تبدیل می گردد و این کمیت ها به مثابه مقیاس متغیرهای خاصی درنظر گرفته می شود. پژوهشگر می تواند به وسیله تحلیل محتوا، مضمون متون متعددی را به کمک فنون کمی تحلیل و مقایسه کند. (Neuman 2000:266) پژوهشگری که تحلیل محتوا را به مثابه روشی کیفی به

کار می‌برد، به جای تمرکز بر محصول نهایی یا پیام‌های تولید شده، بر فرآیند تولید پیام‌ها یا مضمون اجتماعی ساخت مton تاکید می‌کند و مولف یا تولید کننده پیام را فاعل خودآگاهی درنظر می‌گیرد که در شرایط خاصی مخاطبانی را مورد توجه قرار داده و بنابراین، وظیفه تحلیل گر خواندن متن براساس نمادهای موجود در آن است. در تحلیل محتواهای رایج یا کمی، کمیت برخی واحدهای تحلیل (لغات، عبارات، نمادها...) شاخص برخی متغیرها در نظر گرفته می‌شود و نیات مولف از جنبه ذهنی آن تهی می‌گردد و تنها شاخص کمی می‌یابد. برلسون از پیشگامان معروف تحلیل محتوا به عنوان یک روش مستقل پژوهشی است و این روش را فنی برای «توصیف عینی، نظام یافته، عینی و کمی» مton می‌دانست. کرلینگر (۱۹۸۶) تحلیل محتوا را «روشی برای مطالعه و تحلیل ارتباطات به شیوه ای نظام مند، عینی و کمی برای اندازه گیری متغیرها» می‌داند. آنچه در اینجا مشهود است تاکید بر نظام یافته‌گی، عینیت، کمیت یابی و تکرارپذیری روش‌های مذکور است. تحلیل محتوا به عنوان روشی برای اندازه گیری برخی متغیرها نخستین بار در جریان جنگ جهانی دوم به کار گرفته شد. آمریکایی‌ها با مقایسه حجم متفاوت پیام‌های ارتباطی میان نیروهای ژاپنی در پایگاه‌های گوناگون در ارتش ژاپن در جزایر اقیانوس آرام تا حدودی به عملیاتی که قرار بود از یک پایگاه آغاز شود، پی برند. هر بار که حجم ارتباطات با پایگاهی افزایش غیرعادی می‌یافت، مشخص می‌شد که قرار است از آن پایگاه عملیاتی آغاز شود. پس از جنگ، تحلیل محتوا برای مطالعه تبلیغات در روزنامه‌ها و رادیوها مورد استفاده قرار گرفت. تحلیل محتوا به عنوان روشی برای طبقه‌بندی و تحلیل مطالب روزنامه‌ها در اوخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم به طور محدود از سوی برخی از پژوهشگران به کار رفته است. تحلیل محتوا به مثابه فنی متمایز برای پژوهش‌های علوم اجتماعی و نه صرفاً تحلیل کمی روزنامه‌ها با کارهای پژوهشی برلسون و لازرسفلد در اوخر دهه ۱۹۴۰ میلادی آغاز شد. با انتشار کتاب برلسون در سال ۱۹۴۸ م. روش تحلیل محتوا در علوم اجتماعی مورد شناسایی رسمی قرار گرفت. امروزه این روش در علوم ارتباطات بیشترین کاربرد را دارد اما فنی سودمند در برخی از حوزه‌های علوم سیاسی نیز به شمار می‌رود، بویژه در عصری که سیاست به سرعت چهره‌ای رسانه‌ای به خود گرفته است. (سیدامامی ۱۳۹۰: ۳۷۷-۳۷۹)

در روش تحلیل محتوا فرض بر این است که با تحلیل پیام‌های زبانی می‌توان به کشف معانی، اولویت‌ها، نگرش‌ها، شیوه‌های درک و سازمان یافته‌گی جهان دست یافت.

(Wilkinson&Birmingham2003: 68) این روش انعطاف پذیری بسیار بالایی دارد و همین ویژگی، آن را برای استفاده در شرایط کاملاً متغیر و متفاوت، مهیا ساخته است. امکانات گستره‌ده ای که برای تحقیق در روش تحلیل محتوا وجود دارد، مرهون تغییراتی است که این روش تحقیقی در طول زمان پذیرفته است؛ اما به دلیل نبود تعریف واحد و چهارچوب یکنواخت برای استفاده از این روش، هنوز هم کاربرد آن با ابهامات و پرسش‌هایی روبرو است.

به هر حال می‌توان گفت که محققان به تحلیل محتوا به منزله روشه‌ی انعطاف پذیر برای تحلیل اطلاعات توجهی ویژه دارند. تحلیل محتوا بیانگر رویکردهای تحلیل گوناگون است و هر محقق با توجه به نوع مطالعه و با توجه به علاقه خود می‌تواند نوع ویژه‌ای از تحلیل محتوا را برگزیند. اگرچه انعطاف پذیری در تحلیل محتوا اندوخته گوناگون تحقیق سودمند است، فقدان تعریف و رویه قطعی می‌تواند محدودیت جدی در کاربرد این روش تحقیق پدید آورد. تحلیل محتوا عموماً به دو روش تحلیل محتوای کمی و کیفی انجام می‌شود و محقق می‌باید بر اساس طرح موضوع و با توجه به نوع استفاده از تحلیل محتوا و روال به کارگیری آن در مطالعه، از این دو نوع روش سود ببرد تا از سردرگمی و ابهام کاربرد میان دو روش دوری گزیند. (ایمان و نوشادی ۱۳۹۰: ۱۸-۱۹).

در تحلیل محتوای کمی به شمارش فراوانی حضور یک واحد تحلیلی، مانند یک واژه و اصطلاح یا یک مضمون در متن پرداخته می‌شود و فرض بر این است که فراوانی بیشتر یک واحد، نشانگر اهمیت و جایگاه آن در متن مورد نظر است. (تبیریزی ۱۳۹۳: ۱۰۹) با توجه به محدودیت‌های روش کمی و عدم دریافت و درک معانی پنهان در پس اجزای متن، تحلیل محتوای کیفی به درک موضوع تحقیق با در نظر گرفتن بافت ارتباطی که موضوع مطالعه در آن ریشه دارد (نظیر نیت مولف و زمینه فرهنگی موضوع)، ویژگی‌های متن (مانند بافت غیربازانی، نشانه شناختی، دستوری و...) و ویژگی‌های گروه هدف و دریافت کنندگان اقدام می‌کند (Mayring2000: 267). تحلیل محتوای کیفی می‌کوشد ضمن حفظ مزایای تحلیل محتوای کمی به زمینه یا بافت ارتباط نیز توجه کند و از آن نیز اطلاعاتی به دست آورد. همچون روش نظریه برآمده از داده ۱، مقوله‌ها در روش تحلیل محتوای کیفی از بررسی عمیق متن و یافتن شباهت‌های بین محتواها و کناره‌هم قرار دادن آن‌ها و انتخاب نام واحدی برای آن‌ها به دست

می‌آید. (منوچهری ۱۳۸۷: ۱۹۷)

تحلیل محتوای کیفی در جایی نمود می‌یابد که تحلیل کمی به محدودیت‌هایی می‌رسد. تحلیل محتوای کیفی نوعی روش تحقیقی برای تفسیر ذهنی محتوایی داده‌های متنی از طریق فرایندهای طبقه‌بندی نظام مند، کدبندی و تم‌سازی یا طراحی الگوهای شناخته شده است. تحلیل محتوای کیفی بر اساس نظریه شیبه و شانون به سه دسته تقسیم می‌شود: ۱- تحلیل محتوای عرفی و قراردادی؛ ۲- تحلیل محتوای جهت دار؛ ۳- تحلیل محتوای تلخیصی یا تجمعی

تحلیل محتوای عرفی با هدف شرح یک پدیده در مطالعات به کار می‌رود و هنگامی مناسب است که نظریه‌های موجود یا ادبیات تحقیق در باره پدیده مورد مطالعه محدود باشد و مقوله‌های تحلیل از داده‌ها به دست می‌آیند. تحلیل محتوای جهت دار زمانی به کار می‌رود که تحقیقات قبلی درباره یک پدیده یا کامل نیستند یا به توصیف‌های بیشتری نیازمندند. هدف از این تحلیل محتوا، معتبر ساختن و گسترش دادن مفهومی چهارچوب نظریه و یا خود نظریه است. تحلیل محتوای تلخیصی نیز همان شناسایی و کمی کردن کلمات یا مضماین ویژه موجود در متن با هدف چگونگی کاربرد این کلمات یا محتوای آن‌ها در متن آغاز می‌شود. این کمیت‌سازی نه تنها تلاشی برای فهم معنای کلمات است، بیشتر از آن، کشف کاربرد این کلمات در متن است. در تحلیل محتوای تلخیصی، کلمات کلیدی از قبیل و در ضمن تحلیل داده‌ها تعریف می‌شوند و علاقه محقق یا ادبیات تحقیق ملاک تعیین کلمات کلیدی است. (ایمان و نوشادی ۱۳۹۰: ۲۰-۲۸).

برای هر پژوهشی که از روش تحلیل محتوا استفاده می‌کند، می‌توان این هفت مرحله را برشمرد: ۱. بیان مسأله و تعیین اهداف تحقیق؛ ۲. تعیین پرسش و فرضیه‌های تحقیق؛ ۳. تعیین محتوای مورد نظر برای تحقیق و انتخاب نمونه؛ ۴. تدوین فهرستی از موضوع‌ها و تعیین مقوله‌ها؛ ۵. انجام تحلیل محتوا و تعیین فراوانی مقوله‌ها؛ ۶. تجزیه و تحلیل نتایج به دست آمده؛ ۷. روایی و پایایی روش.

در این روش دو عنصر اصلی مطرحد: واحد تحلیل و مقوله تحلیل. واحد تحلیل کوچکترین جزء پیکره متن است که برای رسیدن به هدف تحقیق، اندازه گیری و شمارش می‌شود. واحد تحلیل اغلب می‌تواند در بردارنده کلمه، جمله، پاراگراف، عکس یا صفحه باشد. منظور از مقوله

تحلیل این است که هنگامی که واحد تحلیل معین شد، باید مشخص شود که واحدهای استخراج شده و شمارش شده چگونه دسته بندی می‌شوند. عناوین این دسته بندی‌ها، مقوله تحلیل را تشکیل می‌دهند. در نهایت واحدهای تحلیل بر اساس مقوله‌های تحلیل دسته بندی می‌شوند تا مراحل شمارش و تحلیل اطلاعات صورت بگیرد (منوچهری ۱۳۸۷: ۱۹۶-۱۹۸). همچنین در تحلیل محتوا به فراوانی (دفعات تکرار یا وقوع یک مقوله)، جهت (موافق، مخالف یا بی طرف)، شدت (قدرت یا غلظت پیام در جهت خاص)، حجم (میزان فضا یا دقت اختصاص داده شده به یک پیام در متن) توجه می‌شود (سیدامامی ۱۳۹۰: ۳۸۴-۳۸۵).

با توجه به روش پژوهش بیان شده، مباحث سیاسی امام (ره) به عنوان واحد تحلیل با تقسیم به مقوله‌های گوناگون مورد بررسی قرار می‌گیرد. مقوله‌های سیاسی موجود در پیام‌ها عبارتند از: دین و سیاست، جایگاه و مقام روحانیت، تداوم مبارزه، وحدت، مقاومت و استقلال از بیگانگان، توصیه به حاجج بیت الله الحرام، ارزیابی شرایط ایران و دستاوردهای انقلاب اسلامی، مردم و مسئولان نظام، وضعیت فلسطین، لبنان و جنایات اسرائیل، اقدامات و جنایات شاه، آمریکا و دخالت‌های آن در ایران، جنگ تحملی عراق علیه ایران، وضعیت و تحولات کردستان، گروهک‌ها و توطئه‌های آنان؛ نیروهای مسلح قبل و بعد از انقلاب. این محورها در سیزده مورد مشخص گردیده‌اند.

مقوله‌های سیاسی موجود در مصاحبه‌ها و گفتگوهای صحیفه امام (ره) به این شرح است: علل شکل‌گیری انقلاب اسلامی، ماهیت جمهوری اسلامی و آینده آن، لزوم برکناری شاه و برچیده شدن نظام غیرقانونی سلطنت؛ قیام مسلحانه، ارتش شاه، اقدامات آمریکا علیه ایران، اقدامات دولت عراق نسبت به ایران، وجوب مبارزه با اسرائیل و ضرورت همکاری با فلسطینی‌ها، عدم همکاری با شوروی و کمونیست‌ها، احترام متقابل در رابطه با سایر دولت‌ها، وضع اقلیت‌ها در ایران، این محورها در ده مورد تعیین شده‌اند.

- تحلیل آماری محورهای موجود در پیام‌ها، مصاحبه‌ها، گفتگوهای صحیفه امام خمینی(ره)

الف: پیام‌ها

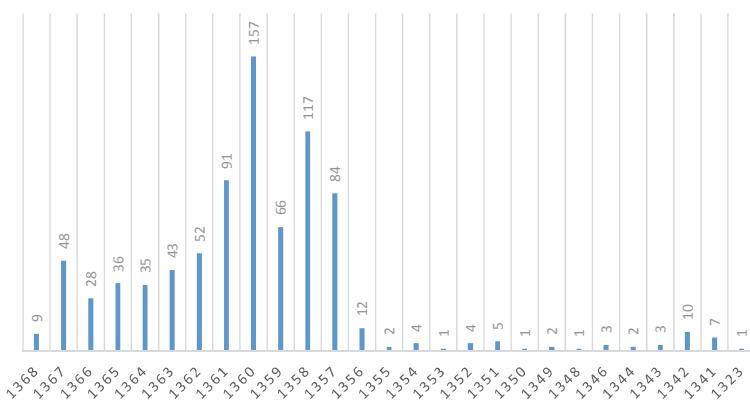
شماره ۱: جدول پیام‌های سیاسی و پیام‌های تشکر امام (ره) به تبریکات و تسلیت‌های مرتبه با اعیاد و مناسبت‌های مختلف سیاسی و غیرسیاسی

سال / عنوان	پیام‌های قدردانی و تشکر و پیام‌های سیاسی به طور اختصاصی و عمومی	پیام‌های تسلیت‌ها (برای اشخاص و وقایع سیاسی)	پیام‌های تشکر به تبریکات (مناسبت‌های مذهبی و ملی)	پیام‌های تشکر به تبریکات (وقایع سیاسی)
۱۳۲۳	۱	-	-	-
۱۳۴۱	۷	-	-	-
۱۳۴۲	۱۰	-	-	-
۱۳۴۳	۳	-	-	-
۱۳۴۴	۲	-	-	-
۱۳۴۶	۳	-	-	-
۱۳۴۸	۱	-	-	-
۱۳۴۹	۲	-	-	-
۱۳۵۰	۱	-	-	-
۱۳۵۱	۵	-	-	-
۱۳۵۲	۴	-	-	-
۱۳۵۳	۱	-	-	-
۱۳۵۴	۴	-	-	-
۱۳۵۵	۲	-	-	-
۱۳۵۶	۱۲	-	--	-
۱۳۵۷	۸۳	-	-	۱
۱۳۵۸	۱۰۶	۲	۲	۷
۱۳۵۹	۴۵	۱	-	۲۰
۱۳۶۰	۳۸	۶۴	۳۷	۱۸

۲۱	۲۷	۲	۴۱	۱۳۶۱
۱۰	۱۹	۳	۲۰	۱۳۶۲
۶	۱۸	۱	۱۸	۱۳۶۳
۱۱	۱۱	-	۱۳	۱۳۶۴
۱۰	۱۶	-	۱۰	۱۳۶۵
۸	۱۵	-	۵	۱۳۶۶
۱۱	۱۷	-	۲۰	۱۳۶۷
-	۵	-	۴	۱۳۶۸

شماره ۲: نمودار مربوط به پیام های سیاسی و پیام های تشکر امام(ره)

مقایسه تعداد پیام های صادر شده از سوی امام خمینی(ره) طی سال های
۱۳۲۳-۱۳۶۸

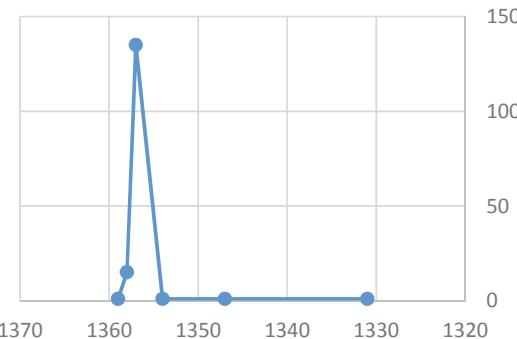

جدول و نمودار مربوط به مصاحبه ها و گفتگوهای صحیفه امام(ره)

شماره ۳: تعداد مصاحبه ها و گفتگوهای امام خمینی(ره) در سال های مختلف

ردیف	سال	تعداد مصاحبه ها
۱	۱۳۳۱	۱
۲	۱۳۴۷	۱
۳	۱۳۵۴	۱
۴	۱۳۵۷	۱۳۵
۵	۱۳۵۸	۱۵
۶	۱۳۵۹	۱

شماره ۴: نمودار آماری مصاحبه های امام خمینی(ره)
موجود در صحیفه امام

بر اساس محاسبه های انجام شده در ۲۱ جلد صحیفه تعداد ۸۲۴ پیام از امام خمینی (س) بر شمرده شد که بیشترین تعداد آن در سال ۱۳۶۰ با ۱۵۷ و سال ۱۳۵۸ با تعداد ۱۱۷ پیام است. در زمان هایی که حضرت امام ابزارهای سخنرانی، مصاحبه یا گفتگو را به دلیل شرایط و اوضاع در اختیار نداشتند، از عنصر پیام دهی استفاده می کردند. این پیام ها و انتشار آن ها در ایران شور و نشاطی انقلابی در جوانان ایجاد کرد که نمود آن در پیروزی انقلاب و همراهی اقشار مردم با امام مشاهده می شود. استفاده از این عنصر ادامه یافت تا اینکه فضا برای برگزاری مصاحبه هایی فراهم شد و همان طور که امام در مصاحبه با خبرنگاران خارجی در پاسخ به سوالاتی در مورد بازگشت ایشان به ایران می فرمایند:

«در مورد زمان برگشت به ایران در فرصت مناسب تصمیم می گیرم اما از این مکان (پاریس، نوفل لوشاتو) می توانم صدایم و صدای مردم ایران را بهتر به گوش جهانیان برسانم.»

همچنین در مجموع تعداد ۱۵۴ مصاحبه از سوی امام (ره) با رسانه ها و خبرگزاری های خارجی در طی سال های ۱۳۳۱، ۱۳۴۷، ۱۳۵۷، ۱۳۵۴، ۱۳۵۸ و ۱۳۵۹ انجام شد که بیشترین تعداد آن با ۱۳۵ مصاحبه در سال ۱۳۵۷ است. قسمت بیشتر این مصاحبه ها در فضای پرشور و حرارت انقلابی برای مردم ایران و خبرسازی تحولات ایران برای رسانه های جهان صورت گرفته است. این موارد در بخش تحلیل محتوایی کیفی با توجه به مقوله های بیان شده به تفصیل توضیح داده خواهد شد.

لازم به ذکر است که برای تحلیل جامع از صحیفه امام و محورهای مورد تاکید ایشان طی سال‌های قبل و بعد از انقلاب اسلامی، باید سخنرانی‌ها و بیانات، مصاحبه‌ها، پیام‌ها و نامه‌ها و سایر بخش‌های این اثر ارزشمند را مورد بررسی قرار داد. این امر به این دلیل است که ممکن است برخی از مبانی فکری و تصمیمات سیاسی و غیرسیاسی امام در قالب‌های دیگر مورد تاکید بیشتری قرار گرفته باشد. لذا مطرح شدن پایین تر یک موضوع در قالب پیام، دلیل بر کم اهمیت بودن آن در نزد امام(ره) نیست و ممکن است آن موضوع خاص در قالب سخنرانی یا مصاحبه بیشترین تعداد تاکید را به خود اختصاص داده باشد. در این بخش با توجه به رسالت پژوهش، به تحلیل محتوای کمی و کیفی محورهای چندگانه مطرح شده در صحیفه امام در قالب مصاحبه و پیام پرداخته می‌شود.

شماره ۵: جدول محورهای سیاسی مورد تاکید در پیام‌های صحیفه امام خمینی(ره)

ردیف	عنوان	توضیح	محورهای مورد تاکید	ردیف
۱	۱	۲	سیاسی بودن دین اسلام، مطرح کردن مسائل سیاسی در خطبه‌های نماز جمعه، افزایش آگاهی سیاسی مردم از مسائل کشور و جهان از سوی خطبا در مراسم دینی و عبادی	۲

۱۹	۱۳۶۵، ۱۰۱۳۶۷، ۱۰۱۳۶۹، ۱۰۱۳۷۱، ۱۰۱۳۷۳، ۱۰۱۳۷۵	بُنْجَانِ بُلْسِنِ بُرْهَانِ	اعلام برایت از مشرکین، وظایف خطیر سرپرستان حجاج، تاکید بر تفاهم و برابری میان مسلمین، حفظ وحدت کلمه و همبستگی در مراسم سیاسی- عبادی حج، وحدت در مبارزه علیه اسرائیل، شکستن بت‌ها و قدرت‌های شیطانی بزرگ زمان، بیان مصائب مسلمین و کشتار زائرین ایرانی، آمادگی جهان اسلام برای دفع تجاوز احتمالی دشمن و نکاتی در مورد قبول قطعنامه ۵۹۸	بُنْجَانِ بُلْسِنِ بُرْهَانِ اللَّهِ الْأَكْرَمِ
۲۹	۱۳۶۱، ۱۰۱۳۶۱، ۱۰۱۳۶۳، ۱۰۱۳۶۵، ۱۰۱۳۶۷، ۱۰۱۳۶۹، ۱۰۱۳۷۱	بُنْجَانِ بُلْسِنِ بُرْهَانِ	استمراز مبارزه تا قطع وابستگی، لزوم تداوم مبارزه، آماده سازی مردم برای نبرد، مبارزه در جهت زدودن دشمنان اسلام، استمراز مبارزه علیه مستکبرین تا قطع وابستگی و عدم خودباختگی در برابر شرق و غرب، استقلال راس تمام برنامه‌های دولت و ملت، استقلال همه جانبی، وحدت رمز پیروزی، مقاومت مردم نویدبخش پیروزی، پرهیز از تفرقه، همبستگی ملت های اسلامی، وحدت کلمه و دفاع از کشور	بُنْجَانِ بُلْسِنِ بُرْهَانِ اللَّهِ الْأَكْرَمِ
۱	۱۳۶۱، ۱۰۱۳۶۳، ۱۰۱۳۶۵، ۱۰۱۳۶۷، ۱۰۱۳۶۹، ۱۰۱۳۷۱	بُنْجَانِ بُلْسِنِ بُرْهَانِ	حفظ احترام روحانیون، حفظ آرامش و جلوگیری از بی احترامی به مراجع و علماء، آمادگی حوزه‌های علمیه برای پذیرش مسئولیت، در معرض خطر بودن اسلام و روحانیت، حفظ ارکان فقه و اصول در حوزه‌ها با عنایت به روش‌های جدید، رسالت سنگین روحانیت به عنوان سربازان امام زمان(ع)، آمادگی روحانیون جهت شرکت در افتتاح مجده مراکز نظامی و اداری، رسالت سنگین حوزه‌های علمیه، توجه به خطر روحانی نمایان و تحریرگرایان	بُنْجَانِ بُلْسِنِ بُرْهَانِ اللَّهِ الْأَكْرَمِ

۱۴	۲۵	۱۶	
۱۳۶۰، ۱۳۶۱، ۱۳۶۲، ۱۳۶۳، ۱۳۶۴، ۱۳۶۵، ۱۳۶۶، ۱۳۶۷	۱۳۶۰، ۱۳۶۱، ۱۳۶۲، ۱۳۶۳، ۱۳۶۴، ۱۳۶۵، ۱۳۶۶، ۱۳۶۷	تهران، پاریس، نجف، قم	ارزیابی مسائل انقلاب اسلامی و تجلیل از نقش مردم، پیشرفت‌های انقلاب، شرایط عمومی ایران تحت رژیم شاه، موقعیت ایران در سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی، رشد سیاسی ملت، راهپیمایی‌ها در جهت حمایت از نظام سیاسی اسلامی، سیاست‌های کلی نظام در دوران بازسازی
۱۳۶۰، ۱۳۶۱، ۱۳۶۲، ۱۳۶۳، ۱۳۶۴، ۱۳۶۵، ۱۳۶۶، ۱۳۶۷	تهران		توصیه‌ها در قالب تذکراتی چندگانه به مردم و مسئولان نظام، انتخابات مجلس شورای اسلامی، انتخابات ریاست جمهوری، انتخابات مجلس خبرگان رهبری، تحریم شایعه سازی و تضعیف دولت، بیان ویژگی‌های مجلس شورا، وظایف مردم و مسئولان در قبال یکدیگر، خودداری از طرح مسائل مخالف با مصالح کشور از سوی مسئولان و اصحاب رسانه، پرهیز از اختلافات، قانون اساسی معیار حل اختلافات، طرح سیاست‌های کلی نظام
۱۳۶۰، ۱۳۶۱، ۱۳۶۲، ۱۳۶۳، ۱۳۶۴، ۱۳۶۵، ۱۳۶۶، ۱۳۶۷	تهران		اهمیت قدس و لزوم مبارزه با رژیم اشغالگر، حملات اسرائیل به لبنان و فلسطین، معرفی اسرائیل به عنوان جرثومه فساد و غده سلطانی، روز قدس روز قیام مسلمین علیه مفسدین، ترغیب مسلمانان جهان به اتحاد بر ضد اسرائیل، جنگ سوم اعراب و اسرائیل، روابط رژیم شاه با رژیم صهیونیستی، صلح کمپ دیوید به منزله خیانت به اسلام و مسلمانان

سئوادهای انتقالی ایران و
ارزیابی شرایط ایران و

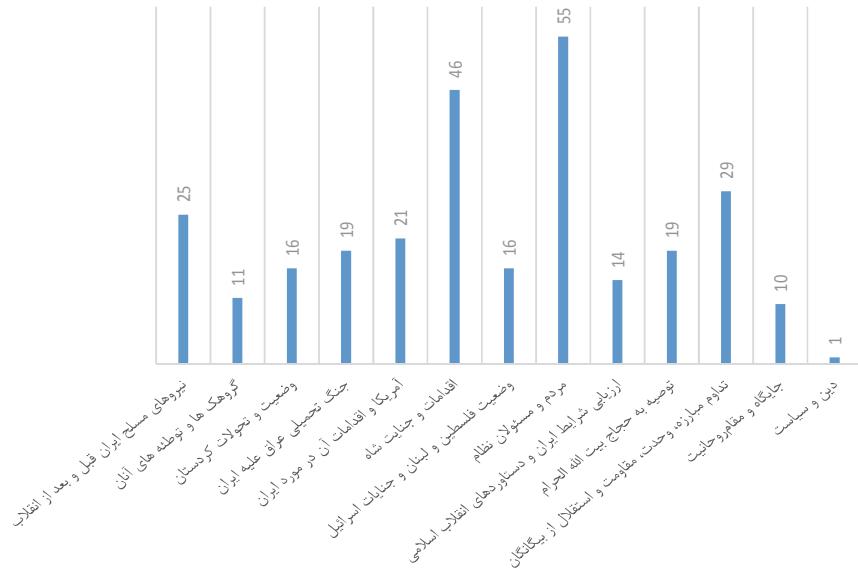
مردم و مسئولان نظام

وضعیت فلسطین و لبنان و جنات اسرائیل

۴۶	۱۳۵۷، ۱۳۶۰، ۱۳۶۱، ۱۳۶۲، ۱۳۶۴، ۱۳۶۹، ۱۳۷۰، ۱۳۷۱، ۱۳۷۴، ۱۳۷۵، ۱۳۷۸	ریاست جمهوری، تهران، هفته‌نامه	۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی، تلاش جهت استرداد شاه	جهت استرداد شاه
۴۷	۱۳۶۱، ۱۳۶۲، ۱۳۶۳، ۱۳۶۴، ۱۳۶۵، ۱۳۶۷	ریاست جمهوری، تهران، هفته‌نامه	اختلاف افکنی میان مسلمانان از اهداف مهم آمریکایی‌ها، تشریح جنبش اسلامی، حمایت از اشغال لانه جاسوسی، رد ملاقات نمایندگان اعزامی کارت به ایران، حمله نظامی آمریکا به طبس مخالف موازین و قراردادهای بین المللی، خیانت استعمار در ایجاد فاصله میان طبقه جوان و مسائل اسلامی، اشتباہ بزرگ کارتر، عدم نگرانی از قطع رابطه با آمریکا	جهت اقدامات آمریکا و محدودیت آن
۴۸	۱۳۶۷، ۱۳۶۸، ۱۳۶۹، ۱۳۷۰، ۱۳۷۱	ریاست جمهوری، تهران، هفته‌نامه	جنگ تحمیلی و لزوم اتحاد کشورهای اسلامی، حمایت ابرقدرت‌ها از از متjawoz، بررسی ابعاد و علل جنگ، جنبش اسلام و آمریکا در ایران، همیستگی منافقین با حزب بعث عراق، دعوت مردم و ارتش عراق به قیام علیه رژیم بعضی، لزوم حضور فعال در جبهه‌ها، قبول قطعنامه، بازسازی مناطق جنگ زده	جهت پیمایش عراق علیه

۱۵	۱۳۶۰، ۱۳۶۷، ۱۳۷۴، ۱۳۷۹، ۱۳۸۰، ۱۳۸۷، ۱۳۹۰، ۱۳۹۷	از ایران	دعوت از مردم کردستان برای همکاری با جمهوری اسلامی، غیرقانونی اعلام کردن حزب دمکرات کردستان، افشاء ماهیت سران گروهک‌ها در کردستان و لزوم هشیاری علماء و روحانیون، هماهنگی ارتش و سپاه در سرکوبی اشاره کردستان، اعلام پشتیبانی از مردم کرد، پرهیز از اختلافات در منطقه کردستان، پایان دادن به غائله پاوه	توکل بر کردستان و پیشنهاد
۱۶	۱۳۶۰، ۱۳۶۷، ۱۳۷۴، ۱۳۷۹، ۱۳۸۰، ۱۳۸۷، ۱۳۹۰، ۱۳۹۷	از ایران	توطئه‌های منحرفین و گروهک‌ها در آستانه برگزاری انتخابات و رفراندم، شرکت در انتخابات برای مقابله با توطئه‌ها، هشدار به توطئه‌گران، ابراز تغیر از خائین و منحرفین، تلاش مذبوحانه گروهک‌ها در اقدام علیه اسلام و انقلاب، محکومیت منافقین و توده‌ای‌ها، تاکید بر اسلامی بودن جریان‌ها	توکل بر ایران و خانواده‌های آنها
۱۷	۱۳۶۰، ۱۳۶۷، ۱۳۷۴، ۱۳۷۹، ۱۳۸۰، ۱۳۸۷، ۱۳۹۰، ۱۳۹۷	از ایران	پیوستن نیروهای مسلح به ملت، لزوم بازگشت نیروهای انتظامی به مراکز حفاظتی، وظایف متقابل ارتش و مردم، هماهنگی قوای نظامی و غیرنظامی در حفظ امنیت کشور، لزوم رعایت سلسه مراتب-وحدت فرماندهی و اطاعت از فرماندهان در نیروهای نظامی، توجه و درایت در عدم نفوذ عناصر جاسوس و ضدانقلاب در سنگرهای	از ایران قبل و بعد از انقلاب

شماره ۶: نمودار مقایسه‌ای محورهای سیاسی پیام‌های امام خمینی(ره)

– تحلیل محتوایی کیفی محورهای سیاسی پیام‌های امام(ره)

پیوند دین و سیاست همواره در مبانی فکری و سیاسی امام خمینی (س) به عنوان یک اصل اساسی مورد توجه بوده که در بیانات امام در جمع اشار مردم و مسئولان این اصل تاکید شده است و در یک مورد در سال ۱۳۵۸ نیز به مناسبت عید سعید فطر به آن اشاره کردند. امام (ره) در این پیام، اسلام را دینی سیاسی می‌داند که جلوه‌های سیاست بوضوح در آن دیده می‌شود. امام در این پیام، ترس و وحشت اجانب از اسلام را عاملی برای طرح تراستعمراری «اسلام منهای سیاست» می‌داند. (صحیفة امام، ج ۸، ص ۱۲)

امام(ره) بیشترین توصیه‌ها و تاکیدات خود در مورد روحانیت در حوادث قبل از انقلاب و اوایل انقلاب مطرح کرده‌اند. این امر بیشتر به دلیل نقش روحانیت در هدایت مردم در سال‌های منتهی به پیروزی انقلاب اسلامی و از طرفی دیگر به دلیل ایفای نقش روحانیت در مدیریت مراکز اداری، نظامی و سیاسی نظام نوبای بعد از انقلاب بود. بنابراین امام همواره نگاه انتقادی خود را به این قشر حفظ کرده و به روحانیون رسالت سنگین آنان را متذکر می‌شند. یکی از

موارد تاکیدی امام، حفظ احترام مراجع و روحانیون واقعی و توجه به خطر روحانی نمایان و تحجرگرایان بود. اهمیت این تاکید به حدی است که امام در سال ۱۳۶۷ پیامی در قالب منشور روحانیت منتشر می‌نمایند و در آن به بیان رسالت حوزه‌های علمیه و نقش روحانیون در جامعه می‌پردازند. در این راسته، امام مسئله کتاب آیات شیطانی را کاری حساب شده برای زدودن ریشه‌های دین و دینداری و در راس آن اسلام و روحانیت می‌داند و هشیاری بیش از پیش روحانیون و اقشار جامعه را حفاظت از حوزه‌ها طلب می‌کند. (صحیفه ج ۲۱: ۲۷۳)

وازگان مبارزه، مقاومت، وحدت، استقلال و وازگانی در این راستا بکرات در بیانات، مصاحبه‌ها و پیام‌ها تاکید شده است. این‌ها وازگانی انقلابی و برانگیزاننده برای اقدام در مقابل رژیم شاهنشاهی، دفاع در موقعیت جنگ تحمیلی، وحدت در حفظ شرایط داخلی و دستاوردهای انقلاب هستند. بیشترین تاکیدات امام در این باره در سال‌های قبل از انقلاب و هنگام جنگ تحمیلی عراق علیه ایران بود. اهمیت این امر در نزد امام به گونه‌ای بود که ایشان سال ۱۳۶۶ را به پیروی از اخوت پیامبر اکرم(ص) و حضرت علی(ع) سال «وحدة و برادری» نام نهادند. (صحیفه ج ۲۰: ۲۳۲)

مهمنترین تاکید امام(ره) در توصیه و پیام‌هایشان به حجاج بیت الله الحرام و سرپرستان حجاج، اعلام برائت از مشرکین بوده است. این مهم‌هmore در بحث‌هایشان مطرح می‌شد. امام در این طیف از پیام‌هmore وظایف مسلمانان را کنگره عظیم سیاسی- عبادی حج بیان کرده و مسلمانان را متوجه سیاست‌های تفرقه برانگیز خارجیان و کشورهای بیگانه می‌کردد. امام در این پیام‌ها بر شناخت محتوای سیاسی، عبادی و اجتماعی حج، توأم بودن دین و سیاست، حفظ وحدت و همبستگی، وحدت در مبارزه علیه اسرائیل، به اهتزاز درآوردن پرچم توحید در مقابل بت پرستان و مستکبرین، اجتماع در حق و توحید کلمه و کلمه توحید تاکید داشتند. بیشترین پیام‌های امام در توصیه به حجاج و اعلام برائت از مشرکین سال‌های ۱۳۵۸ و حوادث مربوط به کشتار زائران ایرانی در سال ۱۳۶۶ بوده است.

همچنین امام هر ساله در سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی یا سالروز تاسیس جمهوری اسلامی پیام‌هایی را در راستای ارزیابی از شرایط کشور و پیشرفت‌ها و دستاوردهای انقلاب ارائه می‌دادند. البته این کار از سوی امام در شرایط دوران رژیم پهلوی در قالب ارزیابی سیاست‌های این رژیم و کارنامه سیاسی آن انجام می‌گرفت. این مهم به تناوب در میان پیام‌های موجود در صحیفه امام

دیده می‌شود. امام در قالب ارزیابی از شرایط کشور و پیشرفت‌ها یا ضعف‌های موجود توصیه هایی را به طور کلی و اختصاصی با توجه به موضوع خاص آن صادر می‌کردند.

با توجه به اوضاع سیاسی و شرایط داخلی ایران و نوپا بودن نظام حاکمیتی اسلامی و انقلابی، توصیه به مردم و مسئولان رده‌های حاکمیتی در اولویت پیام‌های امام(ره) بوده است. این امر نشان از اهمیت این امور در نزد امام و حساسیت خاص ایشان به اوضاع داخلی کشور و سروسامان دادن به آن و تاثیرگذاری در خارج از مرزها دارد. به دلیل اهمیت نظم بخشی به امور سیاسی کشور و نظام اسلامی در مناسبت‌های مختلف بویژه در برده‌های قبل از انتخابات مجلس شورای اسلامی، انتخابات ریاست جمهوری و انتخابات مجلس خبرگان رهبری، پیام‌هایی را در قالب توصیه‌هایی چندگانه در توصیف و شرح ویژگی‌ها و وظایف نمایندگان مذکور و وظایف و حق مردم در مقابل مسئولان شاهد هستیم. بیشتر این پیام‌ها مربوط به اوایل انقلاب می‌باشد که حاکی از شکل گیری اولین دوره‌های انتخابات در زمینه‌های مختلف است و حساسیت اوضاع را نزد امام نشان می‌دهد. بیشترین تاکیدات امام در این بخش به سمت نمایندگان مجلس شورای اسلامی متمایل است. امام، مجلس را «خانه واقعی ملت» می‌داند و بر اسلامی-ملی بودن و اتکای آن به آرای مردم تاکید می‌کند. تبیین جایگاه هر یک از قوای سه گانه و پست‌های سیاسی و مدیریتی، حفظ شیوه‌نامه اخلاقی-اسلامی کاندیداها در تبلیغات انتخاباتی، اهمیت تبلیغات در داخل و خارج کشور و لزوم هشیاری مردم و مسئولان همواره مایه اصلی پیام‌های امام را در این زمینه تشکیل می‌دهد.

مسئله اعراب و اسرائیل از سال‌های ۴۲ زمانی که امام فعالیت‌های سیاسی خود را آغاز کرد به عنوان دغدغه‌ای برای ایشان مطرح بود. ایشان به روابط محمدرضا شاه پهلوی با رژیم صهیونیستی و ایجاد سازمان امنیتی ساواک تحت تاثیر و تعلیم این رژیم انتقاد می‌کردند. موضع بعدی امام درباره اعراب اسرائیل به جنگ سوم اعراب و اسرائیل مربوط می‌شود که طی پیام‌هایی مسلمانان جهان را به مبارزه با صهیونیسم و تلاش برای آزادی فلسطین فرا می‌خوانند. امام مردم را به نهارسیدن از قدرت پوشالی مدافعان صهیونیسم و اسرائیل دعوت می‌کند. امام در این زمینه می‌فرمایند:

گماشتن این جرثومه فساد در قلب کشورهای اسلامی تنها برای سرکوب ملت عرب نمی‌باشد، بلکه خطر و ضرر آن متوجه همه خاورمیانه است. نقشه‌ای برای استیلا

و سیطره صهیونیسم بر دنیای اسلام و استعمار بیشتر سرزمین های زرخیز و منابع سرشار کشورهای اسلامی می باشد و فقط با فدایکاری، پایداری و اتحاد دولت های اسلامی می توان از شر این کابوس سیاه استعمار رهایی یافت. (صحیفه ج ۳: ۲).

امام(ره) همچنین صلح کمپ دیوید را به منزله خیانت سادات به اسلام و مسلمین ارزیابی می کند. یکی از رهنماوهای امام در مبارزه با رژیم شاه، به دلیل همکاری با اسرائیل بوده است. به گفته امام (ره):

در شرایطی که مسلمانان جهان برای آزادی فلسطین و سرزمین های خود جانشانی می کنند، شاه جمعیت کثیری از علماء، فضلا، اساتید بر جسته حوزه های علمیه و بسیاری دیگر از روشنفکران ایرانی را به زندان و تبعید کشیده و تحت وحشیانه ترین شکنجه ها قرار داده است. می توان گفت این صحنه سازی ها و دستگیری ها برای سرگرم کردن ملت ایران به مصیبتهای خود و دور نگهداشتمن اذهان از جنگ ملت اسلام با اسرائیل است... (صحیفه ج ۵-۶: ۵).

ماهیت رژیم پهلوی و اقدامات و جنایات صورت گرفته از سوی نظام غیرقانونی سلطنت به تعبیر امام (ره) و تلاش این رژیم در هدم و تخریب اسلام و مذهب یکی از دلایل اصلی شکل گیری انقلاب اسلامی ذکر می شود. امام همواره در طول زندگی سیاسی خود نقش آگاهی بخش و هدایتگر جریان انقلابی مردم در مبارزه با رژیم شاه را بر عهده داشتند. افشاری ماهیت و عملکرد رژیم پهلوی در سیاست ها و برنامه هایی همچون رفراندم، انقلاب سفید، لایحه انجمن های ایالتی و ولایتی، لایحه کاپیتولاسیون، جشن های ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی، ستمکاری های رژیم در مبارزه با مردم بی دفاع و مراجع و روحانیت، رابطه با رژیم اسرائیل، غیرقانونی بودن نظام سلطنتی و دولت های روی کار آمده در این نظام همواره در راس بیانات، پیام ها و مصاحبه های امام قرار داشته است. یکی دیگر از مهم ترین انتقادات امام به عملکرد شاه در اعتراض به تاسیس حزب رستاخیز می باشد که آن را به صورت تحمیلی و مخالف با قانون اساسی و موافقین بین المللی می داند. بیشترین تمرکز امام در سال های ۱۳۴۱-۱۳۴۲ و سال های نزدیک به پیروزی انقلاب به افشاری ماهیت رژیم شاه اختصاص یافته است.

امام یکی از خیانت های استعمار در ایران را «ایجاد فاصله میان طبقه جوان و مسائل اسلامی»

می‌داند. در این راستا باید گفت که امام از سیاست‌های آمریکا در ایران که به وسیله رژیم شاه اجرا و عملی می‌شد انتقاد می‌کرد. تشریح جنایات آمریکا در ایران یکی از محورهای سیاسی پیام‌های امام را تشکیل می‌دهد که با توجه به بردههای زمانی خاص شاهد پیام‌ها، مصاحبه‌ها و سخنرانی‌هایی در این زمینه هستیم. جنبه دیگر از فعالیت‌های سیاسی امام در قالب پیام در هشدار به دولت آمریکا در ماجراهای گروگانگیری سفارت آمریکا در ایران است که از آن به اشغال لانه جاسوسی یاد می‌شود. امام در این ماجرا از اقدام انقلابیون حمایت کرده و به سیاست‌های کارتر انتقاد می‌کند و استرداد شاه را تنها راه آزاد کردن گروگان‌ها اعلام می‌نماید.

پافشاری امام درباره شرط اعلام شده به گونه‌ای است که ملاقات‌های نمایندگان اعزامی کارتر به ایران را برای مذاکره در مورد گروگانگیری رد می‌کند و ملاقاتی این چنین را از سوی سایر مقامات ایرانی ممنوع اعلام می‌کند. امام به سیاست حمله به طبس کارتر انتقاد کرده و آن را یکی از اشتباهات بزرگ کارتر می‌داند و دلیل آن را شرکت کارتر در دور بعدی انتخابات ریاست جمهوری آمریکا بیان می‌کند. همچنین امام در سال‌های بعد از انقلاب نیز به مقتضای زمان و حوادث، پیام‌هایی را در مورد اقدامات آمریکا نسبت به ایران از جمله درباره حمایت آمریکا از صدام در حمله به ایران صادر کردن.

بیشترین پیام‌های امام در رابطه با عملکرد دولت عراق و جنگ تحمیلی در فاصله سال‌های ۱۳۵۹ تا سال‌های پایانی عمر شریف ایشان به مقتضای تداوم جنگ میان دو کشور است. ایشان طی سال‌های جنگ همواره خطر اغتشاش گروهک‌ها، هشدار به رژیم بعضی در تجاوز به خاک ایران، حفظ خونسردی و برخورد با شایعه سازان، بی‌طرفی رسانه‌ها در خبررسانی از جنگ، پیام به ارتش و ملت عراق برای قیام علیه رژیم بعضی، لزوم بازسازی مناطق جنگ زده، دستورات لازم برای زمان جنگ و بررسی ابعاد و علل جنگ را در پیام‌های خود مورد توجه خاص قرار می‌داد.

مسئله تحولات کردستان یکی از رویدادهای مهم ایران در روزهای پایانی رژیم شاه و سال ۱۳۵۸ را نشان می‌دهد که در پیام‌های امام نیز منعکس شده است. ایشان در این راستا بر سرکوبی اشرار در کردستان، افسای ماهیت سران گروهک‌ها در منطقه، هشدار به ضد انقلاب و لزوم وحدت مردم مسلمان و برادران و خواهران کرد در پایان دادن به این حوادث تاکید داشتند و پیام‌هایی در این خصوص در خطاب به مردم منطقه صادر کردند. یکی از پیام‌های مهم امام

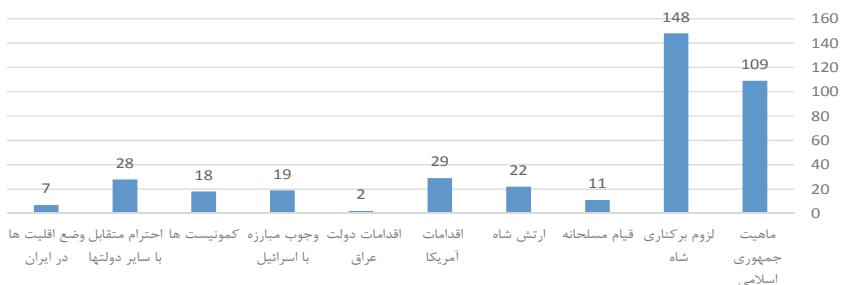
در ختم این ماجرا، پیام «پایان دادن به غائله پاوه» بود که در تاریخ ۱۳۵۸/۵/۲۷ صادر شد. یکی از دغدغه‌های امام در این تحولات، لزوم هشیاری قوای نظامی و انتظامی و هماهنگی سپاه و ارتش در سرکوبی اشرار بود. همچنین امام طی چند پیام حمایت‌های خود را از مردم مسلمان منطقه در همراهی با نیروهای نظامی و دولتی در بازسازی اوضاع اعلام کردند.

هشدار در مورد گروهک‌ها و توطئه‌های منحرفین در تخریب اوضاع و نابودی انقلاب اسلامی نوپا و ابراز تنفر از خائنین و منحرفین بکی از سیاست‌های امام در این زمینه است. ایشان، یکی از مهمترین توطئه‌های بدخواهان را استفاده منحرفین از سادگی برخی از اقشار می‌داند و با توجه به این هدف، لزوم پرهیز از اختلاف و تفرقه را متذکر می‌شود.

نظر امام در مورد ارتش به دو بخش قبل و بعد از انقلاب تقسیم می‌شود: در این راستا، ارتش قبل از انقلاب از دیدگاه امام مجری اوامر شاهانه و تعلیم دیده رژیم صهیونیستی و آمریکاست اما در سال‌های نزدیک به انقلاب نوعی همدلی و همراهی را در جمیع از افسران و سربازان نسبت به جو انقلابی مشاهده می‌کند. نیروهای مسلح در سال‌های بعد از انقلاب شامل سپاه و ارتش همواره مورد عنایت‌های امام بودند. نقش این دو ارگان در زمان صلح و جنگ (مانند جنگ تحمیلی عراق علیه ایران) به گونه‌ای است که امام دو روز در تقویم را به این دو ارگان اختصاص داده است. هشدارها و توصیه‌های امام به این دو نهاد در قالب پیام‌های اختصاصی صادر می‌شده است. ایشان در این پیام‌ها بر لزوم حفظ نظم و انصباط، اطاعت از فرماندهان، وحدت فرماندهی، هماهنگی قوای نظامی و غیرنظامی، هشیاری نسبت به نفوذ جاسوسان و عناصر ضد انقلاب تاکید می‌کردد.

شماره ۷: نمودار مقایسه‌ای محورهای سیاسی مصاحبه‌ها و گفتگوهای امام خمینی (ره)

نمودار فراوانی محورهای سیاسی نهفته در مصاحبه‌ها و گفتگوهای صحیفه

شماره ۸: جدول عناوین و محورهای مصاحبه ها و گفتگوهای امام خمینی (ره)

عنوان و محورها	مباحث مهم و مورد تاکید محورها	خیزگزاری ها	مکان مصاحبه	سال	تعداد
علل شکل گیری انقلاب اسلامی، ماهیت جمهوری اسلامی و آینده آن	اقدامات شاه، دخالت های بیگانگان، برقراری حکومت اسلامی، انکای جمهوری اسلامی به رای عمومی و قوانين اسلامی حق مردم در تعیین سرنوشت خود	- مجله هفتگی آمستردام هلند و رادیو- تلوزیون هلند - خبرنگاران اروپایی از کشورهای ایتالیا، المان، اسپانیا، فرانسه، اتریش، سوئیس و... - مجله آمریکایی نیوزولند ریپورت - نماینده سازمان غفوبین الملل - تلویزیون ان.بی. اس آمریکا - مجله الفومن العربی - روزنامه انگلیسی آینزوور - روزنامه لبنانی النهار - نمایندگان حرکه المحمومین لبنان - روزنامه لوژرنال فرانسه - تلویزیون بی.بی. اس آمریکا - رادیو لوکرامبورگ - نشریه لبنانی امل - روزنامه آمریکایی بالتمورسان - روزنامه فاینشال تایمز - گفتگو با اوریان فالاچی - مصاحبه با ریچارد کاتن - مصاحبه با کلود شابه و زاک روپر - روزنامه آکسپرس - مجله افریقای جوان - روزنامه اکتونویست - مجله ترقی - روزنامه های اطلاعات و کیهان - رادیو پاپولار - نشریه اوپینا - خبرگزاری وفا - آزادسی سیگما - روزنامه تمپو - مجله اشنuron - اخراج روانیون از عراق - گفتگو با خورشید احمد - مصاحبه با حسینی هیکل - مصاحبه با البرات تار گود - روزنامه بونانی توویما - هفتنه نامه ساندی تلگراف - روزنامه آلمانی دنیا سوم - خبرگزاری رویترز - روزنامه فیگارو - خبرگزاری آسوشیتدپرس - مجله المانی اشپیگل - رادیو، تلویزیون ژاپن - نشریه الپریق - مجله ویکی مگرین - روزنامه استریت تایمز - ...	تهران، پاریس، نجف	۱۳۵۸، ۱۳۵۷	۱۰۹
لزوم برکناری شاه و برچیده شدن نظام غیرقانونی سلطنتی	افشای جنایات شاه، برکناری شاه به عنوان خواسته اصلی ملت، غیرقانونی بودن نظام سلطنتی، تلاش شاه برای ازین بنده اسلام	قلم، تهران، نجف، پاریس	۱۳۵۷، ۱۳۳۱ ۱۳۵۸	۱۴۸	
قیام مسلحانه	تاکید بر مسالمت آمریز بودن مبارزه انقلابی، ضرورت تجدیدنظر در مورد مسلحانه شدن قیام در صورت مقاآمت شاه و افزایش جایت ها	پاریس،	۱۳۵۷	۱۱	
ارتش شاه	عدم توانایی ارتش در حفظ شاه، عدم تأثیر دولت نظامی و سرکوب ارتش در قیام مردمی، پیوستن بخش هایی از ارتش به ملت	پاریس	۱۳۵۷	۲۲	
اقدامات آمریکا علیه ایران	جنایت ها و اقدامات آمریکا در ایران، بهره برداری از تمام منابع کشور با استفاده از مهره شاه، استداد شاه لازمه ازدای گروگان ها، عدم دخالت آمریکا در ایران شرط برقراری رابطه با این کشور، مقاآمت در برابر آمریکا به منزله سمبول استکبار جهانی	تهران، نجف، پاریس	۱۳۵۷، ۱۳۵۸	۲۹	
اقدامات دولت عراق نسبت به ایران	سرنوشت حنگ ایران و عراق اعتراض به اخراج روانیون از عراق	تهران، نجف	۱۳۵۴، ۱۳۵۹	۲	
وجوب مبارزه با اسرائیل و ضرورت همکاری با فلسطینی ها	عدم ارتباط با اسرائیل، غاصب بودن رژیم صهیونیستی و اعلام حیات از مردم فلسطین، محکوم کردن قرارداد کمپ دیوید	نجف، تهران،	۱۳۵۸، ۱۳۴۷	۱۹	
عدم همکاری با شوروی و کمونیست ها	عدم دخالت شوروی در ایران پس از سرنگونی شاه، عدم سازش با کمونیسم، ماهیت غیر توحیدی کمونیسم	پاریس، تهران،	۱۳۵۸، ۱۳۵۷	۱۸	
احترام متقابل در رابطه با سایر دولتها	روابط عادلانه با سایر کشورها، عدم مداخله سایر کشورها در ایران، احترام متقابل در رابطه با سایر دولتها	تهران، پاریس،	۱۳۵۸، ۱۳۵۷	۲۸	
وضع اقلیت ها در ایران	آزادی اقلیت ها در امور مذهبی، احترام به اقلیت ها	پاریس، تهران،	۱۳۵۸، ۱۳۵۷	۷	

- تحلیل محتوایی کیفی محورهای سیاسی مصاحبه‌ها و گفتگوهای امام(ره)

علل شکل‌گیری انقلاب اسلامی و ماهیت جمهوری اسلامی یکی از محورهای مهم در بیشتر مصاحبه‌های انجام شده از سوی امام خمینی(ره) می‌باشد. دغدغه بیشتر رسانه‌های دیداری-شنیداری و مطبوعاتی علل شکل‌گیری انقلاب اسلامی یا به تعبیری دیگر عوامل سقوط رژیم پهلوی در ایران و در مقابل، حکومت جایگزین آن بوده است. امام خمینی(ره) بخوبی این عوامل را بر شمرده و در ادامه به توضیح نظام مورد نظر خود که به نوعی گواهی بر خواسته ملت بود، می‌پرداخت. حکومت بعد از رفتن پهلوی، حکومتی با عنوان جمهوری اسلامی و ملهم از حکومت پیامبر(ص) و امام علی (ع) بود. در واقع، مراجعه به آرای ملت، تعیین کننده شکل حکومت بود. امام راحل پیروزی ملت ایران را سرمشق خوبی برای سایر ملل ستمدیده جهان بویژه جهان عرب معرفی کردند و زمان این مهم را بسته به میزان آگاهی و درک ملت‌های آن‌ها دانسته‌اند. جمهوری اسلامی از نظر امام، نظامی است که در آن اسلام به عنوان یک دین و مذهب ترقی خواه مطرح می‌شود و با رژیم‌های دیکتاتوری و ظالم تحت لوای تجدّد‌خواهی به مردم ستم روا می‌دارند، مبارزه می‌کند. به طور کلی، جمهوری اسلامی مدنظر امام خمینی در مصاحبه‌های ایشان، محتوای سیاسی و اجتماعی رژیم سیاسی آینده این کشور را تشکیل می‌داد.

یکی از موارد و محورهای بسیار مهمی که موضوع اصلی تمام مصاحبه‌های امام را در سال ۱۳۵۷ تشکیل می‌داد، مسأله برکناری شاه به عنوان خواسته اصلی ملت ایران و غیرقانونی اعلام کردن نظام سلطنتی بود. امام همواره از لزوم برچیده شدن بساط نظام سلطنتی سخن می‌گفت و آن را نظام تحمیلی بر ملت ایران معرفی می‌کند. امام، پاریس را به عنوان بهترین مکان و مصاحبه را به عنوان بهترین برای رساندن صدای ملت ایران و افشاری جنایت‌ها و خیانت‌های شاه در سطح جهانی می‌دانست. امام حضور شاه را در حکومت انتقالی یا غیرانتقالی به هیچ عنوان نمی‌پذیرفت و کنار آمدن با شاه را نوعی تسليم و نشانه ضعف می‌دانست. سرنگونی شاه به عنوان یک هدف غیرقابل تغییر برای امام طی این سال‌ها مطرح بود. ایشان معتقد بود که شاه هزینه‌های هنگفتی را برای واپسگرا نشان دادن مذهب شیعه اختصاص داده است. نهضت و قیام عمومی ملت ایران از نظر امام بهترین راه حل برای سرنگونی رژیم فاسد بود.

امام خمینی(ره) همواره بر مسالمت آمیز بودن مبارزه مردم با رژیم شاه تاکید داشت اما در

مواردی در پاسخ به سوال های خبرنگاران مسلحانه شدن قیام را بیان می کردند که اگر رژیم شاه مقاومت کند و به سرکوب مردم اقدام نمایند در مورد کاربرد نهایی جهاد مسلحانه در مقابله با رژیم تجدیدنظر خواهد کرد.

ارتش شاه یکی از مهمترین پایه ها و ارکان نظام سلطنتی محسوب می شد که هزینه ها و بودجه های هنگفتی به آن اختصاص داده می شد؛ اما امام (ره) به عدم توانایی ارتش در حفظ شاه تاکید داشت و ارتش شاه را دارای پایه های محکمی ارزیابی نمی کرد. یکی از سوال های خبرنگاران درباره تغییر سریع کابینه های دولت بخصوص نظامی شدن این دولت ها و برقراری حکومت نظامی در ایران بود. امام در پاسخ به این سوالات بر عدم تاثیر دولت نظامی وجود آن ها به عنوان فریبکاری های شاه یاد می کرد. ایشان به این قائل بود که سرکوب و خشونت های هر چه تمام تر ارتش، مردم را در مبارزات خود علیه رژیم مصمم تر می سازد. امام در ماه های نزدیک به پیروزی انقلاب در مصاحبه های خود تاکید می کرد که نشانه هایی از بیداری در برابر مبارزات مردمی را در افسران و سربازان ارتش به رغم وابسته بودن کلیت ارتش به شخص شاه و دولت آمریکا می بینند.

آمریکا به عنوان یکی از مهم ترین حامیان رژیم و ژاندارم بودن ایران در منطقه از سوی آمریکا یکی از موارد انتقادی امام در مصاحبه ها بود. ایشان در مصاحبه به تشریح اقدامات آمریکا در ایران در رویدادهای تاریخی این کشور می پرداخت و هدف آمریکا را بهره برداری از منابع ایران با استفاده از مهره شاه می دانست. مصاحبه های آزادی گروگان های آمریکایی در ایران یکی از مهمترین موضوعات مصاحبه های سال ۱۳۵۸ را به خود اختصاص داده است. امام استداد شاه را عنوان لازمه آزادی گروگان ها مطرح می کرد و پیش شرط برقراری رابطه با آمریکا را بر مبنای عدم دخالت آمریکا در امور ایران معین کرد. ایشان همواره مردم ایران و جهان را به مقاومت در برابر آمریکا به منزله سمبول استکبار جهانی دعوت می کرد.

تنها یک مصاحبه با خبرنگاران خارجی در مورد جنگ تحملی عراق علیه ایران در تاریخ ۱۳۵۹/۷/۱۷ با عنوان سرنوشت جنگ انجام شد که امام در این مصاحبه بر پیروزی ملت ایران در دفاع از کشور و پذیرش شهادت با آغوش باز تاکید داشت. همچنین مخالفت با جنگ و طرفداری از صلح و گزارش بی طرفانه خبرنگاران در خبررسانی از وضعیت جنگ از سوی امام در این مصاحبه مطرح شد.

جنایت های اسرائیل در لبنان و فلسطین یکی از محورهایی است که در آثار و بیانات امام در قالب های مختلف نمود پیدا کرده است. ایشان در تمام مصاحبه های خود به طور محکم بر موضع خود مبنی بر قطع هر گونه ارتباط با اسرائیل در نظام جمهوری اسلامی تاکید می کند. همچنین مسلمانان ایران و جهان را به همراهی با مردم فلسطین و لبنان در مبارزه با اسرائیل فرامی خواند.

نظر امام درباره نظام سیاسی سوری و همکاری با کمونیست ها بر این اصل بود که نظام جمهوری اسلامی به دلیل ماهیت اسلامی و توحیدی با ماهیت غیر توحیدی کمونیسم سوری در تضاد است و راهی برای آشتی این دو وجود ندارد و همچنین ایشان بیان می کنند که اقدامات و دخالت های سوری در ایران بر همگان مشهود است. ایشان معتقد است که در نظام اسلامی راهی برای وجود عقاید کمونیستی به فضای سیاسی و اجتماعی یافت نمی شود.

یکی از اصول مهم سیاست خارجی امام (ره) که بخوبی تشریح گردید و به نوعی نشان از دغدغه های مصاحبه گران در این ارتباط است، اصل احترام متقابل در روابط ایران انقلابی با سایر کشورها می باشد. امام بر عادلانه بودن روابط با سایر کشورها تاکید دارد و در این زمینه به این نکته اشاره می کند که مردم ایران به کشوری دیگر ظلم نخواهند کرد و از طرفی دیگر ظلم پذیر هم نیستند. امام حتی در مورد آمریکانیز بر این نکته تاکید دارند که اگر از دخالت در امور ایران دست بردارد و با رعایت احترام متقابل، می توان بین دو کشور ارتباط برقرار کرد و اسرائیل را در میان کشورها استثنایی می داند که امکان برقراری ارتباط با این کشور وجود ندارد. امام در پاسخ به سوال خبرنگاران مبنی بر وضع اقلیت های قومی و دینی در ایران در وضعیت پس از انقلاب اینگونه پاسخ می دهد که اقلیت ها در ایران در انجام مراسم دینی و مذهبی خود آزادند و به حقوق اقلیت های مذهبی احترام گذاشته خواهد شد.

در یک نگاه کلی، محورهای اصلی مصاحبه های امام بر اساس سوالات خبرنگاران رسانه های مختلف از سراسر جهان و ناشی از دغدغه های آن ها نسبت به تحولات ایران و تعیین نوع رابطه در آینده با یک کشور انقلابی بود و از طرفی دیگر، این سوالات برای امام نیز اهمیت داشت زیرا پاسخ به این سوالات نقش مهمی در روشن سازی افکار عمومی جهانی و تبیین موضع امام به عنوان رهبری کننده جریان انقلابی داشت. امام در پاریس مصاحبه های بسیار مهمی با اشخاص سیاسی سرشناس و اصحاب رسانه و خبرنگاران خبرگزاری های مهم دنیا انجام داده بودند.

حجم بیشتری از مصاحبه های سال ۵۷ پیرامون سرنگونی شاه و تعیین نظام سیاسی آینده بود و مصاحبه های سال ۵۸ بیشتر به آزادی گروگان های آمریکایی در ایران اختصاص داشت.

شماره ۹: جدول تاریخ های مربوط به هر یک از ۲۱ جلد صحیفه امام خمینی (س)

ج ۱۵ - ۹/۴/۱۳۶۰ تا ۹/۱۱/۱۳۶۰	ج ۸ - ۱۶/۴/۱۳۵۸ تا ۸/۳/۱۳۵۸	ج ۱ - ۱/۸/۱۳۴۴ تا ۱۳۱۲
ج ۱۶ - ۱۰/۱/۱۳۶۰ تا ۳۱/۶/۱۳۶۱	ج ۹ - ۱۷/۴/۱۳۵۸ تا ۲۵/۶/۱۳۵۸	ج ۲ - ۱۶/۶/۱۳۵۲ تا ۲/۸/۱۳۴۴
ج ۱۷ - ۱/۷/۱۳۶۱ تا ۲۱/۴/۱۳۶۲	ج ۱۰ - ۲۶/۶/۱۳۵۸ تا ۱۶/۸/۱۳۵۸	ج ۳ - ۱۶/۷/۱۳۵۲ تا ۲۱/۷/۱۳۵۷
ج ۱۸ - ۱۸/۴/۱۳۶۲ تا ۱۳/۵/۱۳۶۳	ج ۱۱ - ۱۷/۸/۱۳۵۸ تا ۱۱/۱۰/۱۳۵۸	ج ۴ - ۲۲/۷/۱۳۵۷ تا ۲۵/۸/۱۳۵۷
ج ۱۹ - ۱۴/۵/۱۳۶۳ تا ۵/۱۲/۱۳۶۴	ج ۱۲ - ۱۲/۱۰/۱۳۵۸ تا ۱۵/۴/۱۳۵۹	ج ۵ - ۲۶/۸/۱۳۵۷ تا ۸/۱۱/۱۳۵۷
ج ۲۰ - ۶/۱۲/۱۳۶۴ تا ۲۹/۱۲/۱۳۶۶	ج ۱۳ - ۱۶/۴/۱۳۵۹ تا ۱/۱۱/۱۳۵۹	ج ۶ - ۹/۱۱/۱۳۵۷ تا ۱۹/۱/۱۳۵۸
ج ۲۱ - ۱/۱/۱۳۶۷ تا ۲۸/۲/۱۳۶۸	ج ۱۴ - ۲/۱۱/۱۳۵۹ تا ۸/۴/۱۳۶۰	ج ۷ - ۷/۳/۱۳۵۸ تا ۲۰/۱/۱۳۵۸

نتیجه گیری

رسالت این مقاله بررسی مهم ترین محورهای سیاسی نهفته در پیام ها، مصاحبه ها و گفتگوهای امام خمینی (ره) موجود در ۲۱ جلد از صحیفه امام با استفاده از روش تحلیل محتوای کمی و کیفی بوده است. مهم ترین محورهای سیاسی اثر ۲۱ جلدی امام در قالب عبارت در چند مقوله به صورت جداگانه مشخص گردیدند. مقوله های سیاسی موجود در پیام ها عبارتند از: دین و سیاست، جایگاه و مقام روحانیت، تداوم مبارزه، وحدت، مقاومت و استقلال از بیگانگان، توصیه به حجاج بیت الله الحرام، ارزیابی شرایط ایران و دستاوردهای انقلاب اسلامی، مردم و مسئولان نظام، وضعیت فلسطین، لبنان و جنایات اسرائیل، اقدامات

و جنایات شاه، آمریکا و دخالت های آن در ایران، جنگ تحمیلی عراق علیه ایران، وضعیت و تحولات کرستان؛ گروهک ها و توطئه های آنان، نیروهای مسلح قبل و بعد از انقلاب.

مقوله های سیاسی موجود در مصاحبه ها و گفتگوهای صحیفه امام(ره) به این شرح است:

علل شکل گیری انقلاب اسلامی، ماهیت جمهوری اسلامی و آینده آن، لزوم برکناری شاه و برچیده شدن نظام غیرقانونی سلطنت، قیام مسلحانه، ارتش شاه، اقدامات آمریکا علیه ایران، اقدامات دولت عراق نسبت به ایران، وجوب مبارزه با اسرائیل و ضرورت همکاری با فلسطینی ها، عدم همکاری با شوروی و کمونیست ها، احترام متقابل در رابطه با سایر دولت ها وضع اقلیت ها در ایران. یافته های حاصله از این بررسی اهمیت بخی از موضوعات را به صورت اولویت در دیدگاه های امام نشان می دهد. بیشترین توجهات امام در بخش پیام ها به مقوله مردم و مسئولان رده بالا در نظام نوپای انقلاب اسلامی و همچنین افشاری ماهیت رژیم شاه و سرنگونی آن به عنوان پیش زمینه ورود به انقلاب اسلامی اختصاص یافته است. در بخش مصاحبه ها نیز دو محور بیشترین توجهات را به خود اختصاص داده است: لزوم برکناری شاه و ماهیت جمهوری اسلامی. ارتباط و شباهتی بین دو تا از مهم ترین محورهای سیاسی موجود در مصاحبه ها و پیام ها به چشم می خورد و این امر ناشی از این است که همواره سرنگونی نظام غیرقانونی سلطنتی و برکناری شاه به عنوان نماینده این نظام و لزوم استقرار حکومتی اسلامی بر مبنای آرای عمومی و با تکیه بر قوانین اسلامی و الهی یکی از بزرگترین دغدغه های ایشان در طول زندگی سیاسی و فعالیت های سیاسی شان بوده است و مبانی دیگر موجود در پیام ها، مصاحبه ها یا سخنرانی هایشان به نوعی در ارتباط و تحت الشعاع این دو مورد مهم بوده است.

منابع

فارسی:

۱. امام خمینی، سید روح ا... (۱۳۷۰). *صحیفه امام خمینی(ره)*. جلد های ۱ تا ۲۲. تهران: موسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی(ره). (مجموعه نرم افزاری).
۲. ایمان، محمد تقی و محمود رضا نوشادی. (۱۳۹۰). «*تحلیل محتوای کیفی*». *فصلنامه پژوهش*, س. ۳. ش ۲ صص ۱۵-۴۴.
۳. تبریزی، منصوره. (۱۳۹۳). «*تحلیل محتوای کیفی از منظر رویکردهای قیاسی و استقرایی*». *فصلنامه علوم اجتماعی*, ش ۶۴، صص ۱۰۵-۱۳۸.
۴. ساروخانی، محمد باقر. (۱۳۸۷). *روش های تحقیق در علوم اجتماعی*. تهران: انتشارات پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
۵. سید امامی، کاووس. (۱۳۹۰). *پژوهش در علوم سیاسی*. تهران: انتشارات پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی و دانشگاه امام صادق(ع). چاپ سوم.
۶. منوچهری، عباس. (۱۳۸۷). *رهیافت و روش در علوم سیاسی*. تهران: انتشارات سمت.

انگلیسی:

1. Mayring, P. (2000) ."Qualitative Content Analysis". *Forum Qualitative Social Research*, 1(2).
2. Neuman,Lawrence. (2000) social Research Methods: Qualitative and Quantitative Approaches. Boston: Allyn and Bacon.
3. Wilkinson, David & Birmingham, Poter2003) .). " Using Research Instruments: A Guide for Researchers". London: Routledge.